

ЗЕМЛЕДЕЛСКА

В. „Земледѣлска Защита“ излиза веднъжъ въ седмицата.

Цѣната на вѣстника е за година 6 лева въ прѣдплата. На ученици се отстъпва за 5 лева. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разноси.

—*—

Всичко което се отнася до вѣстника се испраша до администрацията въ гр. Плѣвенъ.

—*—

ЗАЩИТА

За частни обявления се плаща по 2 1/2 ст. на дума въ последната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ сѣдебнитѣ пристави се помѣтватъ по особено споразумение.

—*—

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани ръкописи не се връщатъ, освѣнъ ако сѣ придружени съ пощенска марка.

—*—

ОРГАНЪ НА ВЪЛГАРСКИЙ ЗЕМЛЕДЕЛСКИ СЪЮЗЪ.

ВЪЗВАНІЕ

къмъ

ЗЕМЛЕДЕЛЦИТЕ ВЪ ВЪЛГАРИЯ

Драги земледѣлци,

Отъ 22 години, отъ както сме освободени, работитѣ у насъ вѣрвѣтъ вмѣсто на добръ на по злѣ. Земледѣлцитѣ, — болшинството въ тази страна, вмѣсто да бѣдѣтъ по охолни, по заможни, тѣ отъ день на день усиромашаватъ и уголяватъ. Това уголяване вѣрви съ голѣми крачки. Много сѣ причинитѣ за това уголяване на народа, много отъ които независѣтъ отъ никого, но има и такива, които зависѣтъ отъ ония, които сѣ управлявали до сега нашето отечество.

Нека си признаемъ, че почти всички правителства, съ малки изключения, не сѣ нищо направили за подобрене поминѣтка на страната, за оня поминѣкъ, който храни въ България 2,648,000 човѣшки гърла, за оня поминѣкъ, който храни, облича и поддържа българската държава, българскитѣ народъ. Цѣлата система на хазайство въ насъ, гледището на нашитѣ ржководители сѣ били да увеличаватъ въ всичко разсходитѣ, безъ да помислѣтъ за источники, отъ кждѣто да излѣзатъ тѣзи разсходи.

Хвърлете единъ погледъ на каквото щете у насъ, на който клонъ на управлението искате и вие ще видите, че у насъ нищо не е наредено съгласно нуждитѣ и интереситѣ на нашия народъ. Имаме ние много училища, което е единъ радостенъ фактъ, ала ни едно отъ тѣхъ не отговаря на нуждитѣ на народа; ни едно не е наредено и не е приспособено да искара хора привързани къмъ поминѣтка и труда. Всички, съ малки изключения, сѣ фабрики за чиновници, а всѣки бѣга отъ полѣто на труда. За това ние виждаме, че синѣтъ на земледѣлца, синѣтъ на еснафа, напуцатъ бащиното си орало, бащенния занаятъ и бѣгатъ въ града, а при това ние нѣмаме още ни фабрицитѣ на Англия и Германия, ни искусствата на Франция.

Че правосѣдие ли сме имали ние съ своитѣ берии и формалности? А какво прѣдставляватъ селскитѣ сѣдилища, освѣнъ мѣсто, кждѣто се разиграватъ жалки комедии? — Че полиция ли сме имали ние? — Че нали тя бѣше, която гони, затваря и сѣче българскитѣ земледѣлци? — Че финансий ли имаме ние като хората; не е ли управлявана тази нещастна страна съ вѣчни заеми, за които единъ день нече стигнатъ и калпацитѣ отъ главитѣ ни? Че сѣ желѣзници ли ще се похвалимъ; не сѣ ли нашитѣ желѣзници станали пословични съ своитѣ чести катастрофи, по своитѣ неуредици и вѣчни бъркотии? Ами какво търсѣтъ на Софийската гара 50 гнили вагони за които е харчено народенъ потъ? Че сѣ държавна икономия ли ще се похвали нѣкой у насъ; ами защо бѣхъ тѣзи прочути хамбари за още по прочутия десѣтъкъ, които сега стоѣтъ празни и негодни даже за кокошарници? Не е ли язкъ за толкова милиони сиромашки трудъ, изразсходванъ толкова безразсочно? Ами защо бѣхъ тѣзи колосни желѣзни мостове по долината на р. Марица, за прочутата на врѣмето си паралелна желѣзна линия, която бѣ почната и почти свършена, а послѣ изоставена?

Това е страшно. Човѣкъ би помислилъ, че България е единъ батакчийски дюгенъ, въ когото кой какъ завърне краде и безчинствува безнаказано. Човѣкъ би помислилъ най послѣ, че у насъ владѣе царството на кражбитѣ, царството на неуредицата, на подлостта и мизерията. Въ Казанлъкъ единъ нероденъ прѣдставителъ обралъ и уголилъ свѣта, а у насъ се прѣдаде и то само въ единъ вѣстникъ за хроника. Някоя свѣсть не се възмути, като че това да бѣше едно обикновено явление. Ние вѣрваме, че ако бихъ могли да станатъ отъ гробовѣтъ великитѣ наши патриоти Левски, Ботевъ, Каравеловъ и др. и да видѣтъ какъ вѣрвѣтъ работитѣ въ това отечество, за което сѣ си положили коститѣ, бихъ поискали да легнатъ още по дълбоко, за да не виждатъ нищо отъ това, което става у насъ.

Братя земледѣлци,

Мрачно и жалостно е било положението на българскитѣ народъ подъ турското иго, ала не по малко жалостно е положението ни и днесъ при свободнитѣ ни закони. Днесъ ние нѣмаме вече бѣсилки, нѣмаме дишъ-хѣкка, развождалце на царвули, ала имаме довчера нови насилия, имаме тежки непоносими и неравномѣрни разсхвърлени данѣци, ние имаме на гърбѣтъ си десѣтъкъ,

имаме безбожни лихвари, които съ законъ въ рѣка, взематъ всичко мило и драго; уголватъ до риза този, който е уросилъ съ кървавъ потъ тази грѣшна и измѣчена сграна. Да, мрачно и жалостно е нашето днешно положение, ала утѣшителното е, че това положение не е безнадежно, то не е безъ край. Ние имаме още цѣръ.

Братя земледѣлци,

Борбата водена отъ 1 1/2 година насамъ, така смѣло и законно, противъ едно насилническо и разбойническо правителство, каквото бѣше онова на либералитѣ, даде своитѣ резултати — ние сме днесъ вече освободени отъ оня, сборъ отъ разбойници, които ходихъ да ни вѣрзватъ съ белегчета, които избивахъ зѣбитѣ на нещаснитѣ земледѣлци по затворитѣ, които прѣдизвикахъ сѣчѣта на невиннитѣ хора. Да, ние днесъ сме свободни отъ ония мечки и вѣлци, които бихъ, затваряхъ, интернирахъ и които разплакахъ България и които прогнѣхъ стотина земледѣлци да оплакватъ не мили не драги дни тѣ си по чужбина. Да, ние трѣбва да сме благодарни че замина режима на крадцитѣ, режима на разбойницитѣ, гешевтаритѣ и режима на белегчетата и затворитѣ. Ала съ това, нашата законна борба още не е свършена. Нашето дѣло, нашитѣ искания, изработени въ II земледѣлски конгресъ, още не сѣ изпълнени и никога нѣма да бѣдѣтъ изпълнени, ако ние мълчимъ.

Братя земледѣлци,

Ние водимъ съсловна борба, ние имаме редъ искания, които никого другиго не застѣпватъ и уврѣждатъ. Тѣзи наши искания, които ако се изпълнятъ ще бѣдѣтъ въ полза и за земледѣлца и за общото ни отечество, трѣбва да бѣдѣтъ нашето Евангелие — за тѣхъ ние трѣбва да работимъ.

Ние бихме желали като бѣде всѣко съсловие добръ, да бѣде и намъ сносно, и намъ подобро положението; ние искаме всички еднакво да носимъ тежобитѣ, които ни се налагатъ, но не както е било до сега, да лѣга почти цѣлий държавенъ товаръ върху уголетитѣ плѣщи на земледѣлцитѣ, а другитѣ сравнително да носѣтъ по малѣкъ. Ние нито властѣта искаме, нито министри ще ставаме, а искаме това, което заслужаваме, както по численността си, така и по занаята, който имаме. Това го искаме, защото сме убѣдени, че ще бѣде добръ и намъ, добръ и на държавата.

Нъ можемъ ли ние земледѣлцитѣ да очакваме нѣщо добро отъ ония, които ржководѣхъ работитѣ въ София, безъ да пращаме наши хора въ народното събрание? Можемъ ли ние да чакаме подобрене на хала ни, ако ние не избережъ и не испратимъ хора, които познаватъ отблизо нашитѣ болки и нужди? Ами че нали чакахме цѣли 22 години добро отъ тия що пращаме въ София, които вмѣсто добро ни налагахъ десѣтъци, гнили вагони, излишни хамбари и пр.?

Драги земледѣлци,

Всички земледѣлци въ България, стари и млади, учени и прости трѣбва да разберѣтъ, че ние никакво добро не можемъ да очакваме отъ ония, които стоѣтъ далеко отъ роба земледѣлца. За това Ви приканваме на задружена работа по прѣдстоящитѣ избори, които ще станатъ на 28-й т. м. Ние Ви явяваме, че земледѣлскитѣ околийски дружи въ княжеството сѣ опрѣдѣлили слѣдующитѣ свои кандидати за народни прѣдставители:

Прѣславска околия: Ангелъ Станчовъ отъ с. Злакученъ, Дръ К. Милановъ отъ гр. Шуменъ; Плѣвенска околия: Янко Ст. Забуновъ отъ гр. Плѣвенъ; Търновска околия: Гено Недѣлковъ отъ с. Мусина, Цанко Бакаловъ отъ с. Бѣла-Черква, Висилъ Влатковъ отъ с. Иванча, Еремия Петровъ отъ с. Шемшево; Никополска околия: Атанасъ Блажевъ отъ с. Т. Тръстеникъ, Кръстю К. Гърковъ отъ с. Бръсть; Разградска околия: Ст. Стойновъ отъ с. Калфа-Дере, Илия Спасовъ отъ гр. Разградъ, Х. Неджибъ Бей Х. Амишовъ отъ г. Разградъ; Поповска околия: Недю Георгиевъ отъ с. Аязларъ, Иовчо Георгиевъ отъ с. Хайдаръ; Варненска околия: Юрданъ Пекаровъ отъ гр. Варна, Геор-

ги Поповъ отъ с. Татаръ-Махле, Георги Трандафиловъ отъ с. Гебедже; Борисовградска околия: Георги Атанасовъ отъ с. Каранджалово; Русенска околия: Н. Кормановъ отъ гр. Русе. Вълго Гьокъ отъ с. Ново-село; Балбунарска околия: Пани Ивановъ; Новопазарска околия: К. Малевъ отъ г. Каспичанъ, Юмеръ Исуфъ отъ г. Ч. Пазаръ; Ст. Загорска околия Д. Драгиевъ.

Всички означени лица сж хора отъ земледѣлската организация, хора които излизатъ изъ земледѣлската срѣда, хора които сж проникнати отъ желанието да работятъ само за земледѣлците, нуждитъ и болкитъ на които тѣ добръ познаватъ, които сж и тѣхни нужди и тѣхни болки.

Б р а т я з е м л е д ѣ л ц и .

Не забравяйте, че у насъ, всѣко съсловие си е наредило работитѣ, сравнително по добръ отъ земледѣлцитѣ. Адвокатитѣ, които винаги до сега сж се избирали въ най голѣмо число, си наредехъ закони и закончета угодни тѣмъ—ние имаме адвокатско царство; търговцитѣ като по съзнателни и тѣ наредихъ и свой търговски камари и свой сравнително малки патенти—при всичко, че това не е толкова голѣмъ успѣхъ, обаче, при все това—бѣше търговско царство; Чиновницитѣ по реда си и тѣ направихъ нѣщо за себе си, било то че си опрѣдѣлихъ поголѣми плати, било то пенсия и др. —това бѣше чиновническо царство. И фабриканитѣ не останахъ назадъ, и тѣ успѣхъ да си създадѣтъ единъ чудовищенъ законъ извѣстенъ подъ името: „Законъ за повдигане индустрията“—и тѣ имамъ свое царство. Само земледѣлско царство не чухме ние да има въ България, която божемъ е чисто земледѣлска страна. Само земледѣлцитѣ сж били и сж останали млѣчната крава за всички; само за тѣхъ нищо не е направено. Но ето ние искаме да се чуе и гласътъ на земледѣлца, ние искаме да настане и земледѣлско царство и това рано или късно ще настане, защото сме и много, и прави въ исканията си. И законитѣ, и морала, и правдата сж на наша страна.

Върху нашата житна търговия.

И другъ пътъ, на сжщото това мѣсто, ние сме казвали, че ако искаме, щото нашитѣ земледѣлци, въ тѣзи усиленни години, да изкаратъ какъвъ годѣ доходъ отъ житата, които тѣ произвеждатъ, то трѣбва: 1) Да се взематъ мѣрки за повдигане и поевтиняване на производството, като се гледа обработването на земята да става по съвършено, като се разбира добро и здраво сѣме отъ доходни сортове и пр. и пр. и 2) Да се гледа за избѣгване на всички спекулации, които въртятъ търговцитѣ — житари за смѣтка на земледѣлцитѣ.

Повдигане на производството отъ житата е една работа, която не може така лесно да стане; за нея се изисква много трудъ и време, а така сжщо и по голѣмо съзнание у земледѣлцитѣ. Въ това направление ще трѣбва да се работи чрѣзъ землед. училища, пжтующитѣ землед. учители и пр. Не е тѣй, обаче, работата сж житната търговия. За подобренето на тази въ подза на земледѣлцитѣ, всичко може да се направи отъ правителството и то твърдѣ скоро, стига то да има присърдце да помогне и на така вече съвсѣмъ оголелия земледѣлецъ.

Но въ какво се състоитъ спекуляциитѣ на търговцитѣ при житната търговия? Това е вече всѣкиму добръ извѣстно, та едва ли би имало нужда да се спираме тукъ. Тѣзи спекулации се състоятъ главно въ слѣдующото: 1) Търговцитѣ въ житарскитѣ центрове, често пати, намазватъ земледѣлцитѣ въ покачване на цѣнитѣ, за да могатъ послѣднитѣ да докаратъ житата си на пазара, слѣдъ което имъ съобщаватъ че цѣнитѣ спаднали. По този начинъ, тѣ си играятъ сж сѣдбата на земледѣлцитѣ, защото послѣднитѣ прѣдпочитатъ да продадѣтъ хранитѣ си при по ниска цѣна, нежели да ги върнатъ на 20—30 и повече километри. 2) Много търговци злоупотребляватъ при мѣренитѣ и тѣгленитѣ на хранитѣ и съ това оцетяватъ земледѣлцитѣ и 3) Тѣ сж, които прибавятъ къмъ житата разни примѣси (къклица и др.), съ които понижаватъ реномето на нашитѣ жита на сѣтскния пазаръ, вслѣдствие на което се понижаватъ и цѣнитѣ. Най послѣ търговцитѣ взематъ доста добри печалби отъ търговията съ житата, които падатъ въ врѣда на земледѣлцитѣ, за които при днешнитѣ условия не остава почти никаква печалба, освѣтъ по нѣкога едно ничтожно възнаграждение за волския имъ трудъ.

Въ една чиста земледѣлска държава, кждѣто правителството добръ разбира интереситѣ на населението, би се уредила тази търговия, която ползва само една незначителна частъ отъ населението, а е въ врѣда на болшинството, на овѣзи, на които лѣжи примжествено държавния товаръ. Ето напр. въ Германия, не бѣше много отдавна, когато аграриста Графъ Каницъ бѣ прѣдложилъ, като едно срѣдство противъ кризата, държавата да монополизира търговията съ житата. Естествено е, че тази мѣрка щѣше да бѣде въ интересъ на земледѣлцитѣ. Благодарение само на това, че Германия не е примжествено земледѣлска страна и че се касаше работата да се помогне на земледѣлцитѣ, а да се ошетятъ работницитѣ, търговцитѣ и индустриалцитѣ, които

сж болшинство въ страната, прѣдложението на Графъ Каницъ не се прие.

Когато за избѣгване на земледѣлската криза, държавя като Германия се стрѣматъ къмъ подобни мѣрки, то какво би трѣбвало да се каже за нашата нещастна страна, която е исклучително земледѣлска, а естествено е, че тукъ трѣбва да се взематъ сериозни мѣрки. Въ по напрѣднатитѣ страни правителствата, пакъ и частнитѣ землед. дружества подобряватъ условията за продажбата на житата чрѣзъ общитѣ хамбари—елеватори, каквито се намиратъ построени покрай желѣзопѣжнитѣ станции и воднитѣ пристанища. Въ тѣзи хамбари се събиратъ хранитѣ на всичкитѣ земледѣлци за общо продаване при и ѣ благоприятни цѣни; тѣ се по добръ съхраняватъ, ч отъ сѣ и пр. Срѣщу така вложенитѣ храни въ хамбаритѣ земледѣлцитѣ получаватъ и взематъ съ най умѣрени лихви, безъ да става нужда да продаватъ хранитѣ си на разни лихвари и меленичари съ ничтожни цѣни.

Всичкитѣ тѣзи нѣща могатъ да се въведатъ и въ насъ и то безъ много жертви, стига правителството и народното ни прѣдставителство що годѣ да желатъ да помогнатъ на земледѣлцитѣ, безъ да се обръща внимание на нѣколко заможни и влиятелни търговци, които така ще загубятъ единъ лекъ и доходенъ занаятъ.

Единъ згодеенъ случай, за да се помогне на търговията съ житата прѣдставляватъ построенитѣ хамбари за десетъкитѣ храни, за които се разходвахъ 2 милиона лева, безъ да послужатъ за нѣщо. По този въпросъ г. Б. Боевъ въ списанието на Българското Икономическо Дружество въ София, книжка IX отъ 1900 год., дава слѣдующето мнѣние въ статията: „Икономически Прегледъ“:

„Всѣкъ зло за добро“, казва нашата пословица и ний бихме се примирили спорѣдъ нея и съ десетъка, ако отъ него можехме да вземемъ урокъ за уреждане поне на нѣкой страни отъ нашата житна търговия. Ако държавата е въ състояние да събира и продава 10% отъ нашитѣ храни, почти на право на европеискитѣ борси, то защо да не може и за останалитѣ 20% отъ извоза на хранитѣ ни да уреди единъ подобенъ родъ продажба? Че не е лесно подобно нѣщо да се уреди,—за това и спорътъ не може да бѣде; но нима мжното нѣщо е невъзможно? Ний можахме да похарчимъ 2,000,000 л. за хамбари по станциитѣ, нека поне се помжчимъ тая грѣшна, да поправимъ, като ополостворимъ тия хамбари, на правени на грѣба на земледѣлца, въ тѣхенъ интересъ. Въ тѣхъ бихъ могли да се събиратъ хранитѣ оставени подъ залогъ срѣщу взематъ на земледѣлцитѣ и по този начинъ тѣ бихъ могли отъ ненуждни за десетъка хамбари да се прѣвърнатъ въ полезни по собници на земледѣлския кредитъ и даже повече, да турятъ началото на една нова форма на житната ни търговия — елеваторната Ний ще добавимъ тукъ само това, че ония, които би мислили да поставятъ нашата житна търговия въ основата на възможното избѣгване на посрѣдницитѣ, при помощта на елеваторитѣ, или подобни на тѣхъ учреждения, нека не забравятъ, че безъ една мѣрка отъ хамбари, каквито случайно деветъка построи, нѣма да се мине“

Земледѣлци въ България.

28-й Януарий е Великденъ за всички ни. Въ него день Българскиятъ народъ е повиканъ да си избере хора, които въ София ковѣтъ законъ налагатъ данъци. Гласувайте за хора, които не ще позволятъ данѣкъ ка десѣтъка, дайте си гласѣтъ за хора, които ще искатъ сждъ за това правителство, което Ви сече по Тръстенишко и Дуранѣ-Кулакъ, дайте си бюлетнитѣ за хора, които сж на първо мѣсто отъ земледѣлското сдружаване, а щото само тѣ знаятъ болкитѣ Ви, само тѣ знаятъ колко солъ има въ хлѣба Ви; гласувайте за хора които нѣма да вѣдигатъ ръка за монополи, каквито се приготвяватъ за въ бждѣще. Не слушайте Вие тѣзи кални партизани, които сж плъзнали по селата да Ви лѣжатъ, за да Ви откраднатъ гласѣтъ; тѣ сж Ви лѣгали пѣли 22 години, стига толкова; избирайте не партия, а хора; не слушайте Вие тѣзи, които сж трѣгнали да Ви цѣпятъ, да скарватъ баща съ синъ, братъ съ брата, село съ село, за да плѣтѣтъ кошницата си, а Вие да седите вѣчно въ това окаяно положение. Азъ Васъ Ви търсѣмъ само за избори и за давнина. Кога другъ пътъ е дошѣ нѣкой да Ви попита, какъ живѣете и кждѣ Ви стискатъ общата.—Бѣгайтѣ отъ такива доброжелатели.

Земледѣлци.

Развийте вашитѣ земледѣлски знамена, собирете се мирно и тихо по тѣхъ и вървете да гласувате. Далечината на избирателнитѣ пунктове трѣбва да Ви отчайва. Давайте законенъ отпоръ на всѣки, които поиска да Ви вземе това свещенно право. Помнете и не забравяйте, че народното събрание въ София е една кухня, въ която се готви на цѣлий Български народъ отъ готвачи, избрани отъ народа. Пращайте готвачи, които да не Ви прѣвѣтатъ твърдѣ лютиви гостѣи, а такива каквито Вамъ сж угодни. Пазете са да не пратите готвачи, които вмѣсто пиперъ, да турятъ отрова въ гостбѣт Отиде тогава народа! Бѣгайте отъ лоши готвачи!

Отъ Комитета на Българскиятъ Земледѣлски Съюзъ.

Кто цитираме тукъ мнѣнието на г. Професора Боева, което е сходно съ нашия възгледъ, ние обръщаме внимание на министерството на Търговията и Земледѣлнето, което трѣбва да се грижи за земледѣлцитѣ, да се постарее за осмѣствленчето му. Управлението на земледѣлскитѣ каси, което въ послѣднитѣ години се мжчи съ всевъзможни срѣдства да прави добро на земледѣлцитѣ, би могло още по добръ да се занимае съ този толкова важенъ въпросъ, още повече, че той може да се свърже съ кредита на земледѣлцитѣ.

На края, ние се обръщаме и къмъ нашитѣ земледѣлци, които трѣбва да искатъ това нововъведение за житната ни търговия чрѣзъ народнитѣ прѣдставители, които ще прѣвѣтатъ въ идущата камара. Ако тѣ избиратъ хора, които познаватъ по отблизо тѣхнитѣ болки, тѣ ще могатъ да постигнатъ всичко, но не и тогава, когато тѣ пращатъ хора, които нѣматъ нищо общо съ земледѣлцитѣ и по лесно прѣвлесени отъ подкупитѣ на разни търговци ще гледатъ да улеснятъ послѣднитѣ, за смѣтка на земледѣлцитѣ.

Дано поне сега нашия земледѣлецъ се е научилъ да распознава добритѣ отъ лошитѣ хора, слѣдъ като толкова години подъ редъ е маменъ, ограбванъ, а и отгорѣ затварянъ и трепанъ като скотъ, тогава, когато искаше да запази едно свое право.

Мислинъ.

Събрание на Никополската околийска земледѣлска дружба.

Както съобщихме и въ 13 брой, прѣдседателя на Никополската окол. земл. дружба, г. Ат. Блажевъ изъ Тръстеникъ, бѣше свикалъ околийско събрание въ село Новачени. За сжщото бѣше заминалъ и прѣдседателя на комитета г. Я. Ст. Забуновъ. На 8-й сутринта, земледѣлцитѣ се намѣрихъ на опрѣдѣленото мѣсто. Присѣдствахъ близо 1000—1200 земледѣлци отъ цѣлата околия. Отъ 37 села на Никополската околия се явихъ земледѣлци отъ 33 села, —липсувахъ значи само 4 села. Събранието се откри, въ 1½ сж слѣдъ обѣдъ, отъ г. Ат. Блажевъ, който каза, че до сега е билъ привржмененъ околийски прѣдседателъ и че за да бѣде всичко подъ редъ, нужно е да му се гласува доверие или недоверие. Гласува му се доверие. Слѣдъ това, г. Ат. Блажевъ, държа една доста дълга рѣчь, за цѣлата на събранието, за значението на прѣлстоящитѣ избори, като натѣргъ, че земледѣлцитѣ само тогава ще бждатъ добръ, ако тѣ съзнаватъ и си избиратъ хора изъ земледѣлската срѣда, а не адвокати, както е било до сега. Слѣдъ него говори сжмо доста дълго г. Ил. Атанасовъ изъ с. Мечка; съ много хубави думи и добръ схванато понятие за земледѣлското сдружаване, за цѣлитѣ, които то прѣслѣдва и за задачитѣ, които му прѣдстоитъ. Слѣдъ него говорихъ г. г. Ковачевъ изъ с. Левски, Н. Бакевъ и Забуновъ. Послѣдний искаше своята радостъ за това което вижда, а именно, че земледѣлцитѣ сж почнали да съзнаватъ своята дългъ и за това вижда земледѣлцитѣ тѣй купно и многобройно събрани отъ цѣлата околия; слѣдъ това той описа днешния халъ на земледѣлцитѣ и причинитѣ за това, тѣхното мнозин-

ство въ нашето отечество отъ една страна и тѣхната неинтересованостъ къмъ свои нужди и болки отъ друга. Той апелира за сдружена работа по прѣдстоящитѣ законодателни избори, като свърши съ туй, че то отъ името на Центр. Комитетъ на земледѣлския съюзъ, желае да чуе, че Никополската околия на 28 т. м. си е избрала земледѣлски депутати, които прѣдварително да бждатъ заклетѣ, че ще подѣржатъ земледѣлския съюзъ и исканията му. Общо въудомостенъ се четеше по всичкитѣ лица.

Слѣдъ туй, прѣдседателя прѣдложи да се избиратъ по трима души отъ всѣко село, а тѣзи събрани отпѣлно да посочатъ кои ще бждатъ кандидатитѣ. Това прѣдложение се прие и слѣдъ прочитанието на списѣка на селата, всѣко село се отпѣла на страна и всички помежду си посчахъ и биранието. Цѣлото това множество се разлѣти на 33 купчинки. Чуваме гласове: добъръ, добъръ! отъ вредъ.—Това бѣше и биранието на делегатитѣ отъ всѣко село. Слѣдъ ½ часъ всичко бѣ готово. Прѣдседателя покани избраниитѣ да се отдѣлжатъ поимислитѣ и опрѣдѣлжатъ кандидатитѣ. Това стана. Множеството остана на първото си мѣсто, като освободи избраниитѣ да рѣшаватъ и избиратъ. Послѣднитѣ, отдѣлени на страни, рѣшаватъ да поставятъ кандидатурата на прѣдседателствующия г. Ат. Блажевъ, която се приема съ абсолютно болшинство. Доказва въпроса до вторий кандидатъ. Но тукъ работата по мжчна. Западна страна на околията настоява за свѣдѣния кандидатъ, г. Кръстю К. Гърковъ, друга една частъ отъ нѣколко села настояватъ за г. Стойчо Маранговъ отъ село Лѣзница — прѣдседателъ на землед. дружба кметъ сега на това село. Прѣшарнитѣ авсѣхъ доста дълго врѣме. Най послѣ г. Ст. Маранговъ единъ честенъ, виденъ и твърдъ разбранъ мжжъ, който прави честь на нашата организация, за която той е работилъ твърдъ много, отстъпи мѣстото си на г. Кр. Гърковъ. И така вървѣтъ всеобщо вълошевение избраниитѣ се присѣдинихъ къмъ множеството и проявзасихъ за кандидатъ за народни прѣдставители на Никополската околия отъ земледѣлската организация г. Ат. Блажевъ, прѣдседателъ на окол. дружба, земледѣлецъ отъ с. Тръстеникъ, Кръстю Костовъ Гърковъ, земледѣлецъ отъ с. Врѣсть. Събранието прие съ шумни оваций кандидатитѣ, които слѣдъ това се явихъ и дадохъ обѣщание прѣдъ събранието, че тѣ ще подѣржатъ напълно исканията на земледѣлския съюзъ и ще защищаватъ нескренно земледѣлцитѣ въ народното събрание, ако бждатъ избрани, като се задѣлжихъ отъ събранието да дадѣтъ и писмени декларации. Държахъ се рѣчи слѣдъ това по торно отъ г. г. Атанасовъ, Ковачевъ и Забуновъ за общото дѣйстви по прѣдстоящитѣ избори, за единодушие и за обща борба противъ всички, които работятъ противъ опрѣдѣленитѣ отъ организацията кандидати.

Слѣдъ това, цѣлото събрание прогласи цѣлата околностъ отъ ура за кандидатитѣ за Съюза, за прѣдседателя на Земледѣлския Съюзъ, за България и Българ. земледѣлецъ, слѣдъ което събранието се закри хората се разотидохъ.

Това събрание не мина и безъ смѣхо

рий. Г. Бакев, който по боя пада бира съциалист, и то от ония, които много своеобразно разбират социализма, и се боят да открият това свое учение прѣдъ седенитѣ, защото ще бъдат изгонени, бѣше дошъл отъ Бѣла Черква да държи рѣчи. При държанитѣ на своята рѣчь, той нарече, много натъртено, всичкитѣ досегашни народни прѣдставители *крави*, безъ да подозрѣе че и той самъ е билъ довчера народенъ прѣдставител. Единъ звезекъ изъ множеството въ това врѣме, се обади и каза: „щомъ всичкитѣ народни прѣдставители до сега сж били крави, то и г. Бакевъ тогава е такъвъ“. Отъ това произлизе единъ смѣхъ мѣжду ония отъ кждѣто излизаше гласътъ. Добръ, че тѣзи думи на шегубиеца не достигнахъ до ушитѣ на Бакева, а то иначе щѣхме да имаме пакъ сърдци.

**

Както и да е, множеството си разотиде при обща радостъ, че сж направили едно добро дѣло. Г. Забуновъ е миналъ прѣвъ с. Мечка, кждѣто вечерта на 8-й е имало събрание отъ дружбата. Държани сж рѣчи и отъ г. Атанасовъ, който е душата на дружбата на това село. Приема и испращанитѣ на г. Забунова въ Мечка, както и въ Тръстеникъ е било много сърдечно. Събрание е имало и въ с. Кондовци и Тръстеникъ, кждѣто сж дадени общи упътвания по нашата организация.

**

Нашитѣ искрени съвѣти къмъ земледѣлцитѣ отъ Никополска околия сж: да забравятъ всѣкакви частни амбиции, ако има такива, да се притекатъ всички до единъ и да пустнатъ бюлетанката си за опрѣдѣленитѣ на 8-й въ с. Новачеи, кандидати, които сж, както казахме и по горѣ: г. г. Атанасъ Блажовъ изъ Тръстеникъ и Кръстю Костовъ Гърковъ изъ с. Бръстѣ. Нека се знае, че ние земледѣлцитѣ само тогава можемъ да спечелимъ, когато има съгласие и единодушие, иначе ще печелимъ пакъ ония, които сж вече тѣзи до сега.

Подъ сждъ бившия кабинетъ.

Въ брой 2 отъ 13/IX на наст. вѣстникъ е помѣтена една малка статия, която е изразъ на идеята за даване подъ сждъ кабинета Иванчовъ—Радославовъ, като виновникъ за настояшитѣ бѣдѣсти на народа. Въ „Новъ Вѣкъ“, отъ 15/IX, има друга статия, подъ насловъ „Подъ сждъ Вацевъ“, въ която се подема идеята за даване подъ сждъ бившия кабинетъ, даже и като виновникъ на извършенитѣ кланета и зулуми, отъ всѣкакъвъ видъ, спрямо народа.

Тая идея упорито прониква между народа и ний не единъ път сме сезирали съ подобни искания.

Не ше съмнѣние, че ако народа е опитвалъ до сега върху гърба си жестокоститѣ и зулумитѣ на нѣкои кабинети, както и на тѣхнитѣ ревностни съпартияи, причината се състои въ обстоятелството, че слѣдъ падането на такива кабинети, никой не се е заинтересувалъ, да се повдигне въпроса за искание отъ тѣхъ отчетъ за дѣлата имъ; а това е лошъ прецедентъ, въведенъ въ нашия политически животъ, защото, елижѣ единъ кабинетъ, притѣснителъ на народа и узурпирающъ правата му, остане не накаванъ, дава се прихѣръ и на другитѣ слѣдъ него кабинети, че могатъ да вършатъ сжщото безнаказано.

Съ тия мисли, ний днесъ излизаме прѣдъ българската независима преса и я молимъ, сжщо така да подѣме горний въпросъ, (който, споредъ насъ, е наврѣжненъ и доста узрѣлъ) и се произнесе за начина на неговото разрѣшени, като му се даде една опрѣдѣлена форма отъ юридическа точка зрѣние. Прѣстъпленията на бившия кабинетъ сж известни на пресата и неостава, освѣнъ да се формулиратъ юридически, за да знае народа въ какво именно ше се състоятъ исканията му, когато настѣе момента да се изкаже по тоя въпросъ.

Едно нѣщо, върху което искаме да се обърне внимание, е обстоятелството, че не по малко виновни въ дадения случай сж и много административно-полицейски, съдебни, военни и пр. чиновници и служаци, които по единъ или други начинъ, прѣко или косвенно, сж участвували, въ врѣмето на бившия режимъ, да се тероризира народа и да му се нанасятъ равни материални щети; па, даже, и нѣкои депутати отъ болшинството сж участвували въ биенето и ограбването на населението. Такивато държавни служители сж оставали, въ повечето случаи, ненакавани, подъ закрилата на своето на чалство, като се има прѣдъ видъ особеността на процедурата, по която се завеждатъ углавнитѣ дѣла противъ тѣхъ. Ето защо, ний намираме, че трѣбва народа да поиска даването подъ сждъ и на всѣкитѣ подобни държавни служители и депутати; слѣдъ като се констатира отъ надежнитѣ съдебни власти прѣстъпленията имъ.

Всѣмъ, нашето мнѣние е, че цѣлата независима преса трѣбва да развие и обсъди обстоятелствено горния въпросъ, за да се покаже на народа начина, по който ше поиска удовлетворение за нанесенитѣ спрямо него зулуми и щети при бившия режимъ.

Земледѣлието въ свѣрзка съ горитѣ.

Въ брой № 10 на „Земледѣлска Защита“, въ който сж изложени между друго и проектитѣ за уставъ и пр. по земледѣлската организация, на нѣколко ихти тѣрси, най послѣ се указа, че дѣйствиелно е испуснато обстоятелството да се помѣне нѣщо и за покровителствуванитѣ на горитѣ. Неуспорима истина е, че земедѣлието и скотовѣдството иматъ тѣсна свѣрзка съ лѣсовѣдството. — Въ страни съ сухъ климатъ то не може да върѣе, защото то изисква влага, а климата бива умѣрено влаженъ, гдѣто има гори. Послѣднитѣ, освѣнъ това, даватъ на земледѣлца дървета за рала, ралици и др. земледѣлски потрѣби. Въ горитѣ земледѣлца дѣлца намира въ сумави годнии шума за храна на добитѣка си (дребенъ и едъръ); трѣвна и горска паша въ суша; когато рѣки и кладенци прѣсъхватъ отъ суша, земледѣлца намира вода за напоитѣ стадата си въ изворитѣ изъ горитѣ. Пакъ горитѣ, при силни порошни дъждове, задържатъ голѣма частъ отъ дъждовната вода у себе си—по дърветата, въ натрупаната на пластове шума и въ изгнилата почвенна покривка, която на свой редъ я пропушта на долъ въ подпочвата и така постепенно се набавя нуждната вода за изворитѣ, а съ това горитѣ спиратъ и като недопускатъ пороа наведнѣжъ съ сила да се излизе и свлече всичката почва и покривката ѝ въ близкитѣ рѣки и притоци, недопуска прѣливанието на рѣкитѣ и затрупванието съ прѣсъкъ и камани лѣжачитѣ край тѣхъ (рѣкитѣ) ниви, лозя и ливади, безъ които всѣкому е известно злото, че нива затрупана съ прѣсъкъ и камане, вѣтъ ниво не ражда.

Единъ съвѣтъ малкъ персоналъ по горитѣ, намаляващъ прѣвъ всѣкой режимъ, почти, не е въ състояние да запази сжществушитѣ гори, а камо ли и да ги разиножи! За това на всѣка крачка се срѣщатъ и спѣнки. Никой законъ, никоя добра наредба не може да се изпълнява, каквито строгости и да сж наказанитѣ за нарушаванитѣ имъ, ако населението само не е съзнало грамадната полза отъ тѣхъ. Спорѣдъ туй ползата отъ горитѣ трѣбва да се пропагандира съ писмо и слово, та дано дочакаме врѣмена, когато и нашето население съзнае грѣшкитѣ си по непадениято на горитѣ въ страната ни, която ще благоденствува и при добри гори, а не и отъ тѣхъ да се прави гнуснавъ партизанлъкъ.

Ето защо Ви моля, Господине Редакторе, за да подхваните и тоя важенъ въпросъ — пазението на горитѣ отъ опустошения, което още повече ше популязира органа на съюза в. „Земледѣлска Защита“.

Д. Га—евъ.

Б. Р. Редакционния комитетъ признава, че въ исканията на земледѣлския съюзъ нѣма особенна точка по горското дѣло у насъ, както нѣма и по другитѣ отрасли на земедѣлието, но това още не доказва, че съюза не желае подобрението на всичкитѣ клонове по земледѣлието. Въ II конгресъ не можаме да се въпускаме въ такива подробности, защото врѣмето съ което разполагаме едва бѣ достатъчно да се разгледатъ други много по важни въпроси. Въпусканитѣ въ голѣми подробности по всички отрасли на земедѣлието е работа на слѣдующитѣ конгреси, като прѣдварително, разбира се, се направитѣ нѣкой проучвания и се зема тѣмъ нията на нашитѣ специалисти по тѣзи отрасли. Въ точка 17 отъ исканията на земедѣлския съюзъ сж прѣдвидени общи технически подобрения по всичкитѣ отрасли на земедѣлието, въ които спада и лѣсовѣдството.

Житната реколта прѣвъ 1900 г.

Житната реколта прѣвъ 1900 год., отъ събранитѣ до сега свѣдения за цѣлия свѣтъ, е по-слаба отъ тази прѣвъ по миналата година. Едно изключение въ това отношение правятъ само нѣкои страни, особено балканскитѣ. Тѣй напр. Ромъния, която прѣвъ 1899 год. е пожънала 9,200,000 х. л. пшеница, прѣвъ 1900 г. е получила 21,300,000 х. л., тѣй че около 9,000,000 х. л. оставатъ за износъ. Житната въ България отъ 9,100,000 х. л. прѣвъ 1899 год. се е увеличила на 14,000,000 х. л., а на Европейска Турция отъ 8,900,000 на 12,000,000 х. л. Сжщо таково едно увеличение се забѣлжава и въ Гърция, Сърбия и пр. Въ Русия пшеничната продукция прѣвъ 1900 год. е малко по-голѣма отъ по-миналогодишната, тѣй че за износъ тя ше има около 27,000,000 х. л.

Въ западна Европа пшеничната реколта прѣвъ 1900 год. е по-слаба отъ тази прѣвъ 1899 год., съ изключение само на Испания, кждѣто има едно увеличение отъ 8,700,000 х. л. и въ Португалия—600,000 х. л. Въ Франция житната е спаднала отъ 129 милиона х. л. за 1899 год. на 107½ милиона за 1900 год. Получената пшеница прѣвъ 1900 год. едвамъ ше може да стигне за да задоволи нуждитѣ на Франция. Но като се взема подъ внимание количеството на останалото жито отъ 1899 год. изъ хамбаритѣ, то ше се види, че ше има нужда отъ въносъ само отъ около 4 милиона х. л. Австрия и Унгария сжщо така сж получили по малко, отколкото прѣвъ 1899 год. Австрия ше може, обаче, да задоволи нуждитѣ си отъ запаситѣ, които има Унгария. Германия, чиято пшенична реколта е съ 5,700,000 х. л. по-малка, ше трѣбва да внесе около 14 милиона х. л., за да удовлетвори вътрѣшната консумация.

Въ двѣтѣ половини на Америка, въ сравнение съ житната на 1899 год. има едно намаление отъ около 22 милиона х. л. Въ Аржентина, кждѣто житната на пшеницата става въ края на годината, надали ше има нѣкоя разлика между тази на 1899 год. и 1900 год., която е оцѣнена на 30 милиона х. л. Въ сѣвернитѣ страни на Америка житната е била по-слаба, отколкото прѣвъ 1899 год. Едно голѣмо снабдени на има въ Индия и то отъ 85,500,000 х. л. прѣвъ 1899 год. на 66½ милиона х. л. прѣвъ 1900 год.

Всѣмъ, може да се каже за отдѣлнитѣ материци, че въ сравнение съ 1899 год. житната на пшеницата е била по-малка: въ Европа съ 9,400,000 х. л., Америка — 22,100,000 х. л. и Азия 16,100,000 х. л. когато житната на Австралия е почти една и сжща, а оиази на Африка е увеличена съ 2,900,000 х. л. Или въобщо, цѣлата свѣтска продукция прѣвъ 1900 година е съ 44,700,000 х. л. по малко отъ тази прѣвъ 1899 год.

Ако се сравнитѣ нуждитѣ и излишѣцитѣ на отдѣлнитѣ материци, то ше се получи слѣдующия резултатъ: че Европа е единичната свѣтска страна, която има нужда отъ въносъ на пшеница, когато другитѣ страни могатъ винаги да иматъ излишѣщъ. По ясно това се вижда отъ слѣдующата таблица:

	вносъ	износъ
Европа хектол. 86,400,000	—	—
Америка „	—	77,700,000
Азия „	—	2,100,000
Африка „	—	1,500,000
Австралия „	—	4,000,000
Всичко хектол. 86,400,000	85,300,000	—

Отъ тази таблица се вижда, че прѣвъ 1900 г. има единъ дефицитъ отъ 1,100,000 хектол. пшеница, който не би можѣлъ да се подпѣлни даже и отъ излишѣщѣтъ, който би се очаквалъ отъ Аржентинската жтва. Освѣнъ горното трѣбва да се каже и това, че качеството на пшеницата прѣвъ 1900 год. изобщо е било удовлетворително, тѣй че ше има надѣжда да се получи повече брашно.

Земледѣлско-метеорологически бюлетинъ за периода отъ 18 Ноември до 18 Декември 1900 год. (по ст. ст.)

Врѣмето изобищо. Врѣмето прѣвъ отчетния периодъ (отъ 18 Ноември до 18 Декември 1900) е било, изобщо взето, повече отъ добро. При прѣдоставитѣ дѣждове прѣимуществено прѣвъ първото десетидневие и при високата за сезона температура есеннитѣ посѣви, които бѣха засѣти отъ по рано, сж продължавали да се съзвематъ и добръ да заякватъ, а тия, които сж посѣти късно, могли сж отлично да покарать. Довършаванитѣ на есеннитѣ посѣви въ тия мѣста, въ които, по единъ или по други причини, бѣше замръзло, е могло да стане успѣшно и при най огодни условия. Успѣшно се е извършвало въ цѣлата страна разоранитѣ на цѣлениѣтѣ, т. е. утане за прѣлѣнитѣ посѣви. Въ Русенско и на други нѣкои мѣста могли отново да се прѣорѣтъ и засѣятъ пострадалитѣ отъ по напѣдъ ранни посѣви. Лозаритѣ, които бѣха засѣли, сж имали всичкитѣ благоприятни условия да си заравятъ лозята. Въ Стара Загора и на други мѣста могло да продължева прѣвъ всичкото почти врѣме сапението нови лозови прѣчки, както се продължавало въ Кюстендилъ и пр. садението на овошни дървета.

За пълнота и точностъ трѣбва да се упомене, че въ Нова Загора до срѣдата на Декември около ⅔ отъ нивитѣ останали незасѣти, но нѣмаме доста влага до 26 Ноември, слѣдъ това по причина на много дѣждове, а и по нѣмание достатъчно количество сѣме. — Въ Русенско продължавала да върлува ларвата на *anisoplia agricola*, която поврѣдила до 50% отъ посѣвитѣ, особено въ селата по брѣга на Дунава.

Състоянието на новитѣ есенни посѣви. До края на отчетния периодъ засѣванитѣ на есеннитѣ посѣви е било всѣкѣдѣ

почти напълно привѣршено. Тѣхното състояние се оцѣнява общо за княжеството като добро. То се счита отлично (6) въ Видинска, Тутраканска, Анхилска и Бургаска околии: много добро (5) въ Бѣла Слатина, Троянъ, Севлиево, Горна-Орѣховица, Борушъ, Шуменъ, Ески-Джумая, Балчикъ, Варна, Провадия, Карнобатъ, Босилградъ, Търново—Сейменъ, Стара-Загора, Бръзово, Садово, Чепеларе, Брънякъ, Ихтиманъ. На другитѣ мѣста е оцѣнено като добро, а като срѣдно (3) въ Кесарево, Русе, Османъ-Пазаръ, Добричъ, Панагюрище, Орхане, Искрецъ, Царибродъ, София, Трънъ, Дупница и Босилградъ.

Рапицата. Слѣдъ доста благоприятнитѣ условия прѣвъ този периодъ, рапицата е продължавала да се подобрява. Нейното състояние е оцѣнено като отлично (6) въ Тутраканъ, Кюстендилъ, Горна-Орѣховица и Провадия, като добро (4) въ Бѣла Слатина, Ловечъ, Образцовъ-Чифликъ при Русе, Попово; срѣдно (3) въ Никополъ, Търново, Русе и Разградъ, а слаба (2) е била рапицата въ Луковитъ, Борушъ и Павликани. Отъ Свищовъ съобщаватъ, че рапицата, която бѣ посѣта по-рано, по нѣмание на дѣждъ, още на врѣмето съвѣснѣ изгорѣла и изсъхнала; за по късно засѣтата не могло още нищо опрѣдѣлено да се каже. Състоянието на рапицата, засѣта близо София на 23 Октомври, било много добро къмъ края на отчетния периодъ. Сжщо така много добра била рапицата, засѣта близо до Бургавъ едвамъ на 2 Ноември.

Домашнитѣ добитѣкъ и домашнитѣ птици. И едритѣ и дребнитѣ добитѣкъ прѣвъ този периодъ е прѣкаралъ добръ. Храна и паша е имало навсѣкѣдѣ почти достатъчно. Само отъ Тетевенъ, Борушъ (Търновско), Попово, Царибродъ, София и Кюстендилъ съобщаватъ, че пашата е била малко слаба. Болести не сж върлували въ нѣкой значителенъ разхѣръ. Шарка по овцитѣ е продължавала още тукъ-тамъ въ Бѣлослатинска, Севлиевска и Търновска околии, а констатирано е било появяванието ѝ въ околитѣ: Дръновска, Софийска (Сливница) и Новоселска (Софийско). Кроста по овцитѣ е продължавала още въ Разградско, а констатирана е била въ нѣколко села въ Бѣлоградчишко, селата Карачуфуларъ и Мечкичлеръ (Османпазарско), с. Върлунъ (Ескипѣжмайско), с. Казлъджиклий (Куртбунарско), въ Провадийско, на двѣ мѣста въ Яболоко, въ селата Долна Махала и Дуганлий (Карловско), въ Трънъ, с. Баба и въ Царибродско. Кроста по говелата е имало въ Чирпанъ, а по мулетата въ Чепеларе и Хвойна. Сѣвъ по конетѣ е билъ забѣлванъ въ с. Калугерица (Новопазарско), с. Чифут-Къой (Добришко). Гърлица по свинетѣ и биволитѣ въ Садово, селата Ботево и Сираково (Орѣховско). Чума по свинетѣ въ Станимака. Червенка по свинетѣ въ с. Хамзаларе (Бръзовско). Прилѣпчивъ отокъ се явилъ и прѣкратилъ въ с. Любенъ (Поповска околия) и въ с. Приволъ (Кюстендилско). Бнесъ по кучетата билъ забѣлванъ въ с. Вършецъ (Берковско), Лѣсковецъ (Ломско), Попово, Варна (ухапани 2 души) и въ с. Даутъ-Беглий (Къзългачшко).

Домашни птици сж страдали въ малкъ разхѣръ отъ кокоша холера въ Кюстендилъ, въ селата Островъ, Кнежа и Вадина (Орѣховско), както и въ Бѣла-Слатина. Яненето било начеано само тукъ-тамъ (Щуменъ, Голѣмо Конаре и Новоселци).

Пчелитѣ. Само отъ Троянъ, Нова-Загора, Голѣмо Конаре и Панагюрище се оплакватъ, че храната на пчелитѣ била недостатъчна. Въ Панагюрище лошото състояние на пчелитѣ сѣ отава на необикновенната мана прѣвъ изтеклото лѣто.

Реколтата отъ захарното цвекло. Изобищо въ цѣлия районъ на Софийската захарна фабрика прѣвъ 1900 год. сж били засѣти съ захарно цвекло 15,656 декара земя и получено 27,568,318 кг. цвекло, т. е. едно на друго по 1,759 кг. отъ всѣки декаръ.

Отдѣлно по райони засѣтото пространство и полученото количество цвекло прѣвъ отчетната година се разгѣля така:

Районъ:	засѣти декари:	получено на 1 ден. се цвекло кгг.:	падатъ кгг.:
София-Курло	2,920	4,579,698	1,568
Казичане	2,677	6,071,647	2,268
Новоселци	2,776	4,955,810	1,785
Ихтиманъ	3,530	5,311,941	1,505
Кюстенбродъ	1,692	2,813,311	1,662
Сливница	789	1,571,411	1,991
Перникъ	206	265,231	1,290
Радомиръ	401	886,164	2,209
Мевдра	476	804,430	1,688
Пазардж. Пловдивъ и пр.	190	308,675	1,626

Отъ всичкото получено цвекло фабриката произвела тая година 3,142,100 кг. сурова, а 2,890,800 рафинирана захаръ. Со кѣтъ на цвеклото ималъ тази година 13.20 проценти захаростъ, срѣщу 12.20 проценти, показани миналата година отъ поларизатора.

Издава Центр. Метеор. станция въ София.

Къмъ орача.

Орачи, Вий петстотинъ години,
Турскиятъ яремъ влѣкохте;
Вий петстотинъ години,
На турцитѣ, покорни роби бѣхте!

Нѣ, иаминахъ се петъ вѣка,
Земя свободна вий видѣхте;
Започнахте тогасъ полетка
Хора държавни редяхте!

Ковача охдия направихте,
Шивача неговъ началникъ.
Кундурджията управителъ,
А пѣкъ лихваря — прѣдставителъ

Дорѣ, роби всички бѣхме
Съ едно се име кичахте;
Вси се роби зовѣхте,
Вси за свобода мечтахте!

Мечтаемъ за дни свободни,
Милемъ за челядъ гладна,
Редимъ хора способни
Въ наща трапеза държавна.

Нѣ, тази сганъ достойна:
Феса на калпакъ сторихъ;
Обърнахъ тѣ въ крава дойна,
И ви до костѣта оголихъ!

Борба.

Кой не би желалъ да кусни
Отъ нейнитѣ сладостни устни;
Кой се би здържалъ данъ рипне,
Тазъ дума, борба, га се викне?!

Коя коса не ще се исправи,
Кой дѣца не ще остави;
Коя кръвъ нѣма да кипне,
Тазъ дума, борба, га се викне?!

Чий сърдце не ще затупа,
Кой не ще си стисне юмрука;
Коя уста ще се откаже,
Тазъ дума, борба, данъ каже?!

Кое гърло нѣма да писне,
Кой брата нѣма да викне;
Кой кривакъ нѣма да стисне
Тазъ дума, борба, га се викне?!

Борба за права народни.
Борба за дни свѣтли, свободни;
Борба срѣщу душмани — изедни
Борба за сиромаситѣ бѣдни!!

П о н и.

ХРОНИКА.

**Търновската околийска земе-
дѣлска дружба** е държала, на 3 и 4 т. м.,
в. Мусина заседание, въ което е взето слѣ-
дующето рѣшение:

1) Опредѣлени сж кандидати за народ-
ни прѣдставители отъ земеделската орга-
низация слѣднѣтъ лица: г. Гемо Недѣлковъ
отъ с. Мусина, г. Панко Бакаловъ отъ с.
Бѣла Черква, г. Василь Владковъ отъ с. Иван-
ча и г. Еремия Петровъ отъ с. Шемново;

2) Избрано е околийско настоятелство,
съгласно съюзния уставъ, съ съставъ: прѣд-
сѣдателъ г. Ив. Недѣлковъ отъ с. Еменъ,
подпрѣсѣдателъ г. Гемо Трифоновъ отъ с.
Михалци и дѣловодителъ-касиеръ г. Ив. Ал.
Пановски отъ с. Рѣсенъ;

3) Приетъ е бюджета на окол. дружба
за 1901 год. и

4) Нареденъ е начинъ за агитация въ
прѣдстоящитѣ избори.

Ние, отъ своя страна, молимъ всички
сдружени и не сдружени земеделци отъ
Търновско да дадѣтъ гласъ си за опре-
дѣленитѣ кандидати отъ околийската друж-
ба, членове на земеделската организация,
защото тѣ не сж да не знаятъ, че не може
да се очаква никакво подобрене положени-
ето на земеделцитѣ, до гдѣто въ народното
събрание не испратимъ вѣнчательно число
народни прѣдставители, излѣзли отъ нашата
срѣда, които да знаятъ нашитѣ болки и цѣ-
ра противъ тѣхъ.

Земеделцитѣ отъ Борисовградска-
та околия, въ едно събрание, на 8 т. м.,
едногласно опредѣлили за кандидатъ за на-
роденъ прѣдставителъ въ околията си г. *Геор-
ги Атанасовъ* отъ с. Караджалово. Ние
поздравяваме земеделцитѣ отъ Борисов-
градско и имъ пожелаваме успѣхъ въ избо-
ритѣ на 28 т. м.

Повече работа. Отъ свѣдѣнията, съ
които разполага управителния комитетъ на
съюза, отъ една страна, а отъ друга — отъ
обстоятелството, че числото на земедел-
скитѣ дружби въ Ловчанска и Севлиевска
околия отъ денъ на денъ се увеличава, мо-
же да се сжди, че земеделцитѣ отъ тѣзи
околии сж сити и уморени вече отъ краж-
битѣ и неправдитѣ на всички бивши режими,

а най вече отъ този на Радославовъ — Иван-
чевъ, за това сж готови да излѣзатъ въ
прѣдстоящитѣ законодателни избори съ са-
мостоятелна земеделска листа, както това
сж сторили и тѣхнитѣ събратия отъ Плъв-
енско, Никополско, Поповско, Разградско, Тър-
новско и другадѣ, само че нѣма кой да ги
упити и ръководи. Интересътъ на нашето
велико но трудно дѣло, го изисква, щото
ние земеделцитѣ да испратимъ въ идущето
народно събрание, колкото се може повече
наши способни, честни и самостоятелни прѣд-
ставители; ето защо, ние канимъ всички сдру-
жени и не сдружени земеделци отъ Сев-
лиевска и Ловчанска околия, да се събератъ
въ по едно село, което пада повече на
центръ и да си избератъ измежду тѣхъ си
хора, на които тѣ иматъ довѣрие, за кан-
дидати за народни прѣдставители. Иници-
ативата за свикването на земеделцитѣ мо-
же да вземе всеки земеделецъ, а най доб-
ръ е това да се стори отъ нѣкой прѣдсѣ-
дателъ на нѣкоя селска дружба. Въ тѣзи
събрания, сдруженитѣ земеделци ще мо-
гутъ и да си избератъ околийско настоятел-
ство, което да ръководи земеделскитѣ друж-
би въ тѣзи околии.

Земеделци отъ Ловчанско и Севлиев-
ско, работете до гдѣто е време, защото отъ
подиръ никой нѣма да ни е кривъ!

Възванието къмъ българскитѣ зем-
ледѣлци, помѣстено въ настоящия брой,
което е отпечатено и отдѣлно, испраща-
ме по 50—60 екземпляра до всички
членове на комитетъ и околийски прѣд-
сѣдатели съ молба, да го распростра-
нятъ, колкото се може по скоро, между
земеделцитѣ.

Министерската криза се разрѣши
по слѣдний начинъ: Р. Петровъ, ми-
нистръ прѣзидиентъ, на Вхтрѣшнитѣ Ра-
боти и управляющъ министерството на
Вншнитѣ Работи, Ст. Пакриковъ, ми-
нистръ на Войната и управляющъ ми-
нистерството на Общитѣ Сгради, Д-ръ
П. Данчевъ, министръ на Правосъдие-
то и управляющъ министерството на
Търговията и Земеделството, Ив. Пѣевъ,
министръ на Народното Просвѣщение и
Хр. М. Бончевъ, главенъ секретаръ на
Финансовото Министерство за врѣменно
управляющъ това Министерство.

Скандалъ. Нѣкой отъ нашитѣ прия-
тели въ Плъвенска околия, които ра-
ботиха до сега за дѣлото, дезертира-
ха единъ по единъ отъ нашето дѣ-
ло, та отидоха всѣки при своята пар-
тия, на която е принадлежалъ, тък-
мо сега, когато трѣбваше да бждѣтъ
на едно мѣсто. Така наприкладъ: *Г-нъ
Тодоръ Дановъ*, прѣсѣдателъ на Ра-
диненската земедел. дружба и още
членъ на Центр. Упр. Комитетъ,
вмѣсто да поддържа една чиста зем-
ледѣлска листа, въ която и той
влизае, откажа и отиде та се при-
сѣдини при стамболистѣ, кждѣто
сега слушае, че тѣ сж го турили
за свой кандидатъ. Съ това г. То-
доръ Дановъ, дойде да докаже, че
той не е билъ досега, както нѣ-
ма и да бжде и за напредъ ис-
кренъ привърженикъ на земедел-
ското дѣло. *Г-нъ Ангелъ Митовъ*,
прѣсѣдателъ на Плъв. окол. друж-
ба, въпрѣки даденитѣ отъ него дек-
ларации, които ний държимъ въ
джобъ, послѣдва въ точъ при-
мѣра на своя другаръ — Тодоръ Да-
новъ, като отказа отъ кандидату-
рата си и то чакъ днесъ (17/1). *Г-нъ
Бешко Дуновъ* пѣкъ който бѣ далъ
единъ недостоеенъ протестъ противъ
комитетъ, който протестъ не издър-
жа никаква критика, игра една мно-
го двулична роля, като най послѣ
даде да се разбере, че той ще под-
държа много по напредъ една чис-
та социалистическа, отколкото зем-
ледѣлска листа, съ което той даде
още единъ път да се разбере, че
той трѣбвало би отдавна да бжде
изсхвърленъ отъ земедел. съюзъ,
кждѣто нѣматъ мѣсто никакви
„исти“.

Затова, като констатираме гор-
ния най възмутителенъ и печаленъ
фактъ, поканваме земеделцитѣ отъ

Плъв. околия, да не даде нито единъ
гласъ си, нито за Тодоръ Да-
новъ, нито за Бешко Дуновъ, нито
за Ангелъ Митовъ, като хора, кои-
то дадохъ доказателства, че тѣ сж
повече партизани, отъ колкото зем-
ледѣлци.

Понеже врѣмето, за прѣдстоя-
щитѣ избори, е доста напреднало
и нѣма се възможность да бждѣтъ
свикани дружитѣ на нова да опре-
дѣлѣтъ за въ замѣна на горнитѣ
други кандидати, то явяваме на
всички искрени поддржатели на
земеделцитѣ, на всички, които ми-
лѣжатъ за интереситѣ на сжщитѣ,
че кандидатъ отъ земедел. органи-
зации въ Плъв. околия остава само
Г-нъ Забуновъ, който по настоява-
нието на приятелитѣ прие да бжде
кандидатъ, а останалитѣ двама ду-
ши ще бждѣтъ опредѣлени отъ са-
митѣ земеделци, за която цѣль
заминава Г-нъ Забуновъ тѣзи дни
за селата. — Тази е причината за
гдѣто имената на двамата кандида-
ти за Плъв. околия не сж помѣ-
стени въ възванието, отпечатено на
1-ва страница, въ настоящий брой.

Затова още веднѣжъ повтаряме,
че земеделцитѣ отъ Плъв. околия
нѣма защо да се отчайватъ отъ гор-
нитѣ възмутителни дѣла, защото
колкото по рано се расчисти наша-
та организация отъ подобни дву-
лични сжщества, толкова по добръ.
Дѣлото, отъ отцѣпването на горни-
тѣ личности, не само че не губи
нищо, а даже печели. Сега е най
згодния моментъ да се познаемъ,
да видимъ кои сж били и кои ще
останѣтъ истински привърженици
и доброжелатели на земеделеца
ни, и кои сж присторницитѣ и
измѣнитѣ.

Изъ дѣлата на земеделскитѣ
дружби.

Въ с. *Казичево*, Ловчанска околия, на
6 Януарий и. год., е основана земеделска
дружба, на чело на която е поставено, съ-
гласно устава на земеделския съюзъ, слѣ-
дующето настоятелство: прѣсѣдателъ г. Ма-
ринъ Георгиевъ, подпрѣсѣдателъ г. Петръ
Вълчевъ, касиеръ-дѣловодителъ г. Дойчинъ
Петровъ и свѣтници: г. г. Печо Илковъ и
Тотю Драгановъ. Дружбата брой. заедно съ
настоятелството, 76 члена и се присъди-
нява напълно къмъ Българския Земедел-
ски съюзъ.

Въ с. *Костенецъ*, Иктиманска околия,
е основана земеделска дружба. Имената на
членоветѣ отъ настоятелството ще публику-
ваме, слѣдъ като ни се испрати протокола
по съставянето на дружбата, заедно съ
списъка на членоветѣ на дружбата.

Въ с. *Ловнидолъ*, Сивлиевска околия,
е основана земеделска дружба още на 26/X
1900 год., обаче и до днесъ не е съобщено
за състава на настоятелството, за да се пу-
бликува и запише въ отговѣтствующитѣ съю-
зни книжа. Ние молимъ прѣсѣдателя на
Ловнидолската земеделска дружба, г. Спасъ
Марковъ, да ни съобщи за състава на на-
стоятелството, избрано, разбира се, съгласно
съюзния уставъ, приетъ въ II земеделски
конгресъ.

Земеделската дружба въ с. Бръш-
ляница, Плъвенска околия, въ засѣданието
си отъ 10/XII м. г., е избрало ново настоя-
телство, съгласно новия уставъ, съ съставъ:
прѣсѣдателъ г. Цвѣтко Д. Голубаровъ, под-
прѣсѣдателъ г. Вако Куневъ, касиеръ-дѣ-
ловодителъ г. Никола Ивановъ и свѣтници:
г. г. Атанасъ Гешевъ и Петко Митовъ.

Земеделската дружба въ с. Димча,
Севлиевска околия, въ засѣданието си отъ
24/XII м. год., е избрала ново настоятелство,
състояше се отъ: прѣсѣдателъ г. Серафимъ
Ивановъ, подпрѣсѣдателъ г. Юрданъ Геор-
гиевъ, касиеръ-дѣловодителъ г. Обретенъ
Недѣлковъ и свѣтници: г. г. Пеню Геор-
гиевъ и Вачо Петровъ. Спорѣдъ представе-
ния списъкъ на членоветѣ, дружбата брой
67 члена.

Въ с. *Ново село*, Никополска околия,
на 7/1 н. год., е основана земеделска друж-
ба съ слѣдующия съставъ на настоятел-
ството: прѣсѣдателъ г. Лико Николовъ,
подпрѣсѣдателъ г. Мико Кърчовъ, касиеръ-
дѣловодителъ г. Божинъ Митевъ и свѣт-
ници: г. г. Милинъ Ачковъ и Цело Мин-

човъ (за свѣтници: вземаме секретаря и чле-
—библиотекаря съгласно съюзния уставъ
Дружбата брой 90 члена, подписавши се
протокола по съставянето ѝ, и се при-
дизава къмъ Българския Земеделски съюзъ

КАКВО СТАВА ВЪ ЧУЖБИНА?

Ю. Африка. Буритѣ продължава-
тъ боя срѣщу Англичанитѣ въ Капска
колония. Както е извѣстно, отечеството
на Буритѣ Трансвалъ и Оранжеъ е прѣ-
зето отъ Англичанитѣ, но затова пъкъ
Буритѣ нахлуватъ въ сжщната
тѣхъ Капска колония, вдигатъ мѣст-
но население и отново мъжски почватъ
боя съ Англичанитѣ. И както изгле-
да, Буритѣ днесъ разполагатъ съ 30,00
души въоржени хора. Командующа
Английскитѣ войски генералъ Киченеръ
се видѣлъ въ чудо. Той иска помощъ
която да бжде поне 100,000 на кои
и други 100,000 готови да покажатъ
могъществото на Англия. Но отъ кждѣ
се взима толкова войска? Расправятъ
че, Бурския генералъ Девиъ удрѣлъ
по една дама на лѣвото рамо на ве-
ки хванатъ Англичанинъ, като зап-
вѣдвалъ, щото ако такъвъ повторнѣ
бжде хванатъ съ оръжие въ ръка, ще
бжде безмилостно убитъ. Хитри Бур-
Германия Единъ унтер-офицеръ
който каралъ сълдатитѣ да ядѣтъ сѣ-
но, е осъденъ на 6 мѣсеца затворъ.
Германия иска да прави заемъ отъ
600 милиона марки (1 марка—1 левъ
и 25 ст.)

Италия. Въ различни мѣстности
владѣе гладъ.

Разбойника Мусолино, който отда-
на върлува и който никога не е хва-
щанъ, е билъ вече хванатъ отъ една
дружина войска. Той билъ много попу-
ляренъ между селенитѣ, на които той
е билъ голѣмъ благодѣтель.

Белгия. Единъ старецъ, който билъ
прѣминатъ отъ Кралъ Леополдовата ко-
ла, е завелъ дѣло срѣщу Краля.

Русия. Страшни снѣжни виелици
владѣятъ въ Кримъ, Кавказъ и Южно-
западната частъ на Русия. Желѣзницитѣ
почти спрѣни. Въ Бесарабия сж за-
группани цѣли села. Много хора сж из-
мръзли отъ студъ. Въ Таурия едно ста-
до отъ 100 хиляди овце е било зав-
лечено отъ една снѣжна фуртуна, за
което липсватъ всѣкакви свѣдѣния. Дош-
литѣ на помощъ войски не могатъ да
испълнятъ дълга си, защото очистени-
тѣ отъ тѣхъ пхтища, веднага се зат-
рупватъ отново.

Англия. Английската Кралица Вик-
тория е починала на 9-й Януарий, въ
6 ч. и 45 минути послѣ обѣдъ. Тя е
родена на 12 Май 1819 год., а на
прѣстола е стѣпила на 8-й Юлий 1837
год. Починала е била на 81 годишна
възраст. Прѣдполагатъ, че не добрия
ходъ на войната на Англичанитѣ съ
Буритѣ е ускорилъ смъртъта на Ан-
глийската Кралица.

П О К А Н А.

Комитетъ на земедел. съюзъ по-
канва всички земедел. дружби въ
Ловчанска околия да дойдатъ на
събрание на 22 т. м. въ гр. Ло-
вечъ, въ бивши „хотелъ Македония“
да опредѣлѣтъ кандидати за на-
родни прѣдставители. **Комитетъ.**

ЗА ЗНАНИЕ

По рѣшение на комитетъ съоб-
щаваме, че настоящий 14-й и слѣ-
дующий брой 15-й испращае до
всички наши абонати, слѣдъ което
вѣстника спираме на всички непла-
тивши, а ще го получаватъ само
ония, които сж платили. Порѣчки
безъ пари, не се изпълняватъ. Або-
наментѣ въ гербови марки не се
приема.

Отговоренъ редакторъ: Д. Ст. Забуновъ.

Печатница на Динитровъ и Игитовъ — Плъвентъ